J. J. SCHEUCHZER.

PISCIUM QUERELAE & VINDICIAE.

1708.

P-S

337.7

Library of the Museum

OF

COMPARATIVE ZOÖLOGY,

AT HARVARD COLLEGE, CAMBRIDGE, MASS.

Founded by private subscription, in 1861.

DR. L. DE KONINCK'S LIBRARY.

No. 548.

PISCIUM QUERELAE ET VINDICIAE

Expositæ

à

Johanne Jacobo Scheuchzero
Med. D. Acad. Leopoldin. & Societatum Regg. Anglicæ, ac Prussicæ Membro.

TIGURI.
Sumtibus Authoris, Typis Gessnerianis.
M D C C VIII.

PISCIUM QUERELAE ET VINDICIAE

VIRO ILLUSTRI

D^N. PETRO VALKENIER

SERENISSIMÆ AC POTENTISSIMÆ REIPUBLICÆ BELGICÆ

AD

SACRAM CÆSAREAM MAJESTATEM SERENISS. REGEM ROMANORUM. SACRI ROMANI IMPERII COMITIA. PLEROSQUE ELECTORES· QUAM PLURIMOS

IMPERII PRINCIPES ETSTATUS.

DEHINC AD

RESPUBLICAS HELVETICAS ET RHÆTICAS

PER

VI. FERE ANNORUM LUSTRA ABLEGATO EXTRAORDINARIO

EXCELLENTISSIMO MERITISSIMO. DOMINO AC MECOENATI HONORATISSIMO

PISCIUM HAS

RELIQUIAS DILUVIANAS

IN GRATITUDINIS DEBITÆ SIGNUM

CUM VOTO

LONGÆVÆ QUA ANIMI QUA CORPORIS PROSPERITATIS

CLIENS DEVOTUS

DICO, CONSECRO.

Piſcium Querelæ & Vindiciæ.

Is vivimus Sæculis, quibus invaduntur paſſim, & rapiuntur, vel vindicantur, armatâ manu jura, in Naturâ non minùs quàm Politiâ. Utrobique patiuntur Regna, ibi tria præcipuè, hîc plura. Minerali adjudicatur, quod Vegetabilis eſt, vel Animalis, ut illud longiùs extenderit terminos ſuos, quàm par eſt, ad periculum uſque abſorptionis reliquorum, quam quidem pœnam jam ſemel ſuſtinuit maxima Animantium, & Plantarum pars in univerſali illa illuvie. Defendant ſua jura Quadrupedes, Aves, & Inſecta, ut omnium intereſt, proprio ſingula ſtare talo. Nos nunc, muta natantium turma, querelas deponimus coram Throno veritatis, vindicaturi quod noſtrum eſt, & injuſtè rapuit vel maleſana Philoſophia, vel progreſſiva ad Monarchiam Mineralium invidia, vel temporum ipſorum injuria, vel ipſa de muta noſtra conditione præjudicia, magno noſtro opprobrio in Proverbium verſa. Ambitio ſi quæ nobis ineſt, glorioſa eſt, nec culpanda. Non id vindicamus, quod noſtrum eſt, & quâ nos gaudemus actu, vitam, & motum, quæ ſine omni dubio nos Animalium Regno accenſent. Agitur de Natio-

nis noſtræ gloriâ Majorum noſtrorum morte partâ. Agitur de Piſcibus, non ἐρυκλοῖς illis, ſeu foſſilibus, ac terrenis vivis, in Terræ viſceribus degentibus, quorum mentio fit apud *Plinium*, *Ariſtotelem*, *Theophraſtum*, *Strabonem*, alios, ſed de undivago genere, quod ante Diluvium vixit, & in eo ſubmerſum, alieni erroris victima fuit. Agitur de Piſcium non illæsâ, quæ nobis ſuperſit, ſtructurâ, ſed de reliquiis in ſtrage hac Diluvianâ ita dilaceratis, ut non ampliùs cutis hæreat oſſibus, ſola ſæpe ſquamata reſtet figura, rarò oſſicula quædam, vel ſpinulæ ſuperſint, ſæpe ſola figura Sceleti lapidibus impreſſa. Agitur ſimul de re majoris momenti, de invicto Diluvianæ univerſalis exundationis Teſtimonio, quod ex ſingulari DEI Providentia muta noſtra gens deponet in faciem incredulorum, ad audaciſſimorum quorumvis Atheorum convictionem. Loquantur hi, & quàm fieri poteſt, altùm clament; fluat ipſius eloquii Lucretiani nectar. Elingues nos, à quibus omnis longiſſimè abeſt ſuada, absque ulla Procuratoris ope ad ἐχεμυθίαν uſque redigemus diſertiſſimos quosvis.

Prodeat in aciem, veluti aliorum ante ſignanus, ex *Piſcium non aculeatorum, unicâ in dorſo pinnâ præditorum*, Claſſe Lucius, præluceat aliis, voraci ſuo robore aciem hoſtium aggrediatur, ac frangat. Aperiat ſcenam delineatus in Tab. I. oſtendat, ne quis de nomine hujus ſceleti dubitet, non ſuperficialem quandam Piſcis alicujus ſimilitudinem, non Lineamenta duntaxat, qualia in *Eislebianis*, *Eiſenacenſibus*, ſpeciatim etiam in *marmore Eyſtettenſi, cui impreſſa figura Lucii in Besleri Faſcic. rarior.* aliisque Ichtyitis reperiuntur, non ſolas *Lucii* Characteriſticas notas, A. *Mandibulam inferiorem ſuperiore* C. protractiorem. C. Cavita-

vitatem lapidi impressam à *Mandibulæ* inferioris osse *sinistro*; E. *Pinnam anteriorem sinistram*; F. *dextram*. G. *Pinnam ventralem sinistram*. H. *dextram*. I. *Pinnam caudæ proximam inferiorem*; K. *superiorem*; sed insuper, ne tantillum remaneat scrupuli, D. *Labii inferioris* ipsius petrefactas reliquias; L L. totam *spinam Dorsi*, & *costas spinosas*, è *Vertebrarum sinubus* prodeuntes, quæ non in figura duntaxat sunt, sed in substantia: Imò verò M. M. *Carnem* ipsam petrefactionis quendã gradum adeptam. Verbo, integer se, caudâ exceptâ, nativâ magnitudine, & notabili longitudine se sistat *Lucius* cum partibus suis solidis tum ossium, tum carnis fibrosis. Ex Lapicidina *Oningensi*, Diœceseos *Constantiensis*, tali loco, & tam edito, protractus, ubi nulla unquam Piscina, stagnum nullum, aut lacus fuit. Prodite nunc quotquot *Archæi*, Fabri, & Semidei illius subterranei partes in vos suscipitis, & judicate ipsi, annon corpus hoc fuerit Piscis Lucii Organicum? Mensurate proportionem partium, rem ipsam contemplamini, non rei umbram; non Piscis qualem qualem effigiem à Natura pictrice elaboratam, sed Piscem, sed Lucium, partes hic ibi à pressionis vi contortas quidem, sed non transpositas, non caput in medio ventre, non pinnas omnes capiti, sed singulas pinnas, costas, ossicula, vertebras, suis locis. Quis vestrûm aliam prodet hujus machinæ originem, quàm ex ovo? Quis negabit, vixisse, & adolevisse aliquando hoc corpus? Quis alium audet producere fabrum præter DEUM. Descendite in arenam *Mechanici* omnes, Phalanges formate animosi sub Epicuro milites, hastas vibrate, & jacite præ subtilitate nimia acutas, leges producite motus, harumque extollite testimonia. Facili negotio omnis à Lucio nostro frangitur armorum ve-

ſtrorum apparatus, perfringetur acies. In fugam ecce datum ab unico Piſce integrum exercitum! Non hîc ſungi adinſtar è Terra propullulat pinna, alibi coſta, tertio loco vertebra, quarto caput, quinto mandibulæ; non fortuitus eſt harum partium concurſus: ſed ordinata adeſt compages, & talis quidem videbitur vobis ipſis, qui ex fortuito Literarum jactu Iliada Homeri componitis, & primam Lucii viventis originem ex improviſo Atomorum confluxu agnoſcitis, vobis, inquam, ipſis dictabit paucula, quæ vobis reſtat, ratio, vixiſſe aliquando hanc machinam, & inundatione quâdam occubuiſſe. En ultimum, quod eatenus non contra nos militat, Hypotheſeos veſtræ, circa horum Piſcium ortum, effugium. Obmutescite ex muti hujus Animantis conſpectu larvati *Idearum*, neſcitis ipſi qualium, in mundo, Aere, volitantium propugnatores. Theſauros novæ hujus veſtræ, ex Platonica, vel Epicureana transformatæ Philoſophiæ aperite, ac oſtentate. Subitò ac comparuerint, evaneſcent colores hi emphatici. Idea Lucii quomodo, quæſumus, ſe ſe in fiſſuris lapidum dilatavit? Ubi locus nutritioni, & augmento idoneus? Quomodo cedit materia vel lutoſa, vel lapidea, membrorum ſingulorum extenſioni proportionatæ? Quænam Piſcium actio in Fiſſiles lapides, quæ reactio? Ubi ſufficiens extenſioni Piſcis ſeſquipedalis locus in ſtratis invicem ubique parallelis, & immediatè applicatis? Sufficiant hi nodi Ideiſtis, præſtò ſunt alii, ſi hos priùs ſolverint. Quid autem vos nobiſcum, & Lucio præſenti, *panſpermiæ ſalinæ* per univerſum Geocoſmum diffuſæ ebuccinatores pauciſſimi? Producite omnem *Nitri* Terra cœloque dominantis Theſaurum, oſtendite ſalia Piſci -- cornu -- cochleæ -- Denti - Lucii -- Anguillæ -- Percæ formia. Imò verò omnium formarum

rum Vertumnum ſub ſalium ſpecie, veluti alterum Archeum, figuras omnium Animantium, & ſingularum, ut ne vel minima deſit, partium exprimentem, fingentem, pingentem. Condonari potuiſſet hæc cerebrorum veſtrorum ἀνομαλία, ſi in mediis verſaremur Ignorantiæ Scholaſticæ tenebris, ſed in tàm clara intra Philoſophiæ Thalamos admiſsâ luce, tot Obſervationum, Experimentorum, ratiociniorum, paſſim ad Mathematicam certitudinem redactorum, cœcutire velle, Noctuarum eſt, non Hominum. Ad fidem veſtram provoco, mortales, non *Quibus è meliori luto finxit præcordia Titan*, ſed quibus vel mica rationis ſupereſt, annon Lucii hæ viventis olim corporis animati ſint reliquiæ? an alia ſit occaſio, quâ piſces inter fiſſuras ſtratorum ſe ſe ingerere potuerint, quàm inundationis alicujus, vel ſubmerſionis? Fidem, inquimus, veſtram, Animantia ratione prædita, an in Fodinis Metallicis, & montium altisſimorum ſtratis ſepeliri potuerimus aliâ illuvie, quàm fatali illâ Hominibus, & Beſtiis univerſali, quâ exterior Terræ globus aquis cinctus, & diſſolutus, præſentem ſuam obtinuit ſtructuram? Sepoſito omni partium ſtudio judicate, annon Lucius hic, quem pro cœna Philoſophica primo loco offerimus, jure queat nuncupari Teſtis authenticus omni exceptione major, Cataclyſmi illius Noachici, cujus obſcura quidem paſſim indicia proſtant apud Scriptores Gentiles, Hiſtoria verò integra, & ab omni Fabulæ involucro liberata, exſtat in Scriptis Vatis illius cœleſti Numine pleni, qui nobis in prædam ceſſiſſet, Pharaonis truculenti mandato undis expoſitus, niſi ſingularis DEI Providentia eum inde liberaſſet. Non divertat vos ab aſſenſu Plautianum illud, *Piſcis nequam niſi recens*, bonæ fidei eſt hic Teſtis, utpote qui in Cataſtrophe illa fuit præſens,

vetus

vetus quidem, annos quippe 4000. habens, imô plures, additis, quos ante Diluvium vixit, natus & tamen recens; Cataclysmi αὐτόπτης; recens, quia *Vetus*, non *gulæ* quidem, quod Plautus voluit, *sapiens*, non patinis sed Musæis gratus hospes, mentem muto suo elogio pascens, percharus orbi curioso nuntius, volans per ora virûm; quid dicam recens? Recentior ipsis, quæ nunc vivunt, ejusdem prosapiæ Animantibus, id est, in carne sua, ossibus, costis & totâ figurâ durabilior. En piscem ex aqua turbida, Diluviali cœno, limovè, imò Hominum peccatis turbatâ, nobis reliquum, ut facem accenderet resolvendæ quæstioni obscuræ! En Piscem mansuetum, qui voracitatem sibi innatam deposuit, & alios, qui sequuntur, non in prædam diripit, ut feciſſet olim, sed in amicum Testimonii ejusem admittit consortium! Magnus quidem, parvulos dontamen comedit.

Qui pote plus urget, pisces ut sæpe minutos
Magnus comest: ut aves enecat Accipiter.

Primam scenam aperuit, imò introductoriam hanc solus *lusit Lucius*: In secunda agent Pisces alii Tab. II. delineati, quisque suam personam, aliqui tamen larvati, qui quidem produnt se ut sorices, ex structurâ. Licet nomina omnium nondum nobis constent. Non enim suis nuncupabimus nominibus, quàm quorum Characteres certò nobis sunt cogniti, nec iis jungemus synonyma, nisi quæ examusim sunt congrua.

Ichtyites Eislebiensis ex Comitatu Mansfeldico in secundâ hâc scenâ primum jure occupat locum. Sunt Fodinæ Æris Eislebianæ dudum variorum Piscium proventu celebres. Testimonia variorum Authorum congerere haud opus, ubi res ipsa, & quotidiana Experientia loquitur; Lapis est fissilis

lis niger, ære dives, cui impreſſæ perſæpe ſunt Piſcium icones. In noſtro Ichthyite (qui idem eſt cum eo, quem ſiſtit *Rumph. Amboinſch. Rariteit-Kamer* p. 337. Tab. 60. G. H. vel potiùs ejus Commentator. Eislebienſe enim autumo, non Indicum foſſile, ſub titulo *Viſchſteen, of verſteente Viſch*; nec non cum *Muſtela piſce in lapide Islebiano, in Besleri faſciculo rarior.* Forte etiam cum *Lepidote*, qui *ſquamas piſcium variis coloribus imitatur. Plin. Hiſt. nat. L. XXXVII. c. 10.* Quandoquidem Islebiani piſces non ſplendenti nigro duntaxat, ſed aureo quoque colore, à pyrite maſſulis bracteisve adſperſis, micant. Autumo autem *Lepidotem* Plinii conferendum potiùs eſſe cum ſaxis, quibus micæ aureæ, argenteæve bracteæformes ſquamarum figurâ ſunt interſperſæ) integer adeſt Piſcis à capite ad caudam nigro veluti vernice ſplendens. *ET ruttarum* genere videtur, non tamen eò referre auſi ſuimus, propter ventralium pinnarum abſentiam. Adſunt ſquamæ, & viſitur ſubſquamosâ cute hîc ibi detractâ, interior carnis ſtructura; Exercuerunt Mansfeldenſes hi Piſces foſſiles jam olim ingenium *Ans. Boethii de Boot. Hiſt. gemmar, & lapid.* Lib. II. cap. 285. Ubi judicat, *eo in loco, ubi reperiuntur, quondam Piſcinam fuiſſe, eamque poſtea tenui terrâ obrutam, ac ab exhalationibus Metallicis condenſatam, in ſaxum abiiſſe, ac Piſcium corpora exhalationem Metallarem, terrâ ſubtiliorem magisque penetrantem, facilè in ſe recepiſſe, ac cum ea æris non ſolùm colorem, ſed etiam ſubſtantiam.* Feliciter ſatis, pro temporis, quo vixit, obſcuritate. In *Aquis*, & *Terra* venatur Piſces, non, ut Ideiſtæ, in *Aere*. Propiùs forſan ſcopum tetigiſſet, ſi piſcinam dixiſſet ab immemoriali tempore ſubverſam, intra Terræ viſcera reſorptam, à ſublapſu ſtratorum inferiorum, ubi facile potuit contingere, ut Piſces in fiſſilium inter-

 ſtitia

ſtitia delati, ibique compreſſi, effigies ſuas ſuperficiebus Lapidum nondum plenè conſolidatorum impreſſerint. Sed & hujus opinionis examen linquemus Germanis, quibus ſitus, & conditio harū Fodinarum eſt perſpecta. Nos alios producemus Piſces, talibus locis protractos, ubi nullo unquam tempore poſt Diluvium ulli fuere Lacus, Piſcinæ nullæ.

Oſtendit Ichthyita hic Eislebienſis exuvias, cutem externam, eique ſubjectam carnem; oſſaturam nunc

ſiſtit Piſcis Diluviani ſceleton delineatum in fiſſili lapide Glaronenſi. Difficile admodùm eſt judicare, quisnam hic piſcis, & ex quanam ſit familia. Videtur adeſſe portio pinnæ dorſalis. Cauda eſt bifurcata. Cœterùm verò notandum, fiſſili huic lapidi nigro non inſculptam eſſe Piſcis figuram, ſed in illo eminentem, & velut in colliculos hic ibi elevatam conſpici.

Sequitur Piſcis Diluviani ſceleton aliud in Ardeſia nigra Glaronenſi delineatum, ut præcedens, ut ſingularum ariſtarum figura lapidibus ſit inſculpta. Nomen nec hîc addere audemus propter pinnarum abſentiam.

Nunc in Theatrum prodit Anguillæ Diluvianæ ſceleton, in Lapide fiſſili nigro Glaronenſi. Abeſt & caput, & cauda, nihilo tamen ſeciùs, imò tantò certiùs, determinamus nomen, quum non proſtet alius bipedalis, vel tripedalis longitudinis Piſcis, hujus figuræ, præter Anguillam: Eſt hic pedalis; Fuiſſe autem duplo adminimum longiorem, judicare licet ex proportionata vertebrarum craſſitie. Seſqui pedalem ferè alium ejusdem figuræ

poſſi-

possideo insuper exeadem Lapicidina. Non autem solâ longitudine acquiescimus pro statuendo nomine Anguillæ. Adsunt signa alia, imò τεκμήρια, aristarum, seu costarum simplicium in certa à vertebris distantia articulatio cum aliis tenuioribus, quæ se se terminant tum in vertebras parvas, è quibus singulis bini prodeunt radii componentes Pinnas, hæ enim, uti notum, à cauda incipiunt, & ultra medium dorsum continuantur. Harum Pinnarum fundamentum Vertebrale exprimitur in anguilla nostra lapidea per lineas laterales spinæ dorsi utrinque Parallelas. Hîc autem observandum, totam hanc Sceleti Anguillæformis ossaturam esse è superficie lapidis cum omnibus vertebrarum processibus extantem, quod *in bassorilievo* Itali vocant. Ut adeò probabile sit, esse hanc ipsam sceleti substantiam in lapidem conversam Anguillas has non, quod de Piscibus fossilibus Mansfeldensibus multi conjectant, ortum suum trahere ex Lacu quodam in Lapicidinam Glaronensem subverso, præter loci ineptitudinem vel inde constat, quòd in Glaronensi Territorio nullæ hodie inveniantur Anguillæ viventes, nisi in *Lintha* flumine à *Biltena* Pago ad *Pontem Telonii*, & *Tegularum*, *Ziegelbruk*, & inde in *Seza*, *Vesenam* usque. Cœterùm in aliis Ditionis Glaronensis aquis & reliqua Lintha non alii reperiuntur Pisces, præter *Truttas*, *Salmones*, *Gobios*, & *Lucios*.

Ad siniſtrum & inferiorem Tabulæ angulum sistit se Sceleton Piscis Diluviani in Ardesia Glaronensi expressum.

Adjacet ei proximè Pisciculi etiam ignoti Diluviani figura in fissili lapide candido ex Mu-

ſeo Vallisneriano. Italia hunc protulit, ſed loci ſpecialis memoria excidit, nil tamen hoc derogat de teſtatoris, qui ſubſtantiæ propriæ carneæ oſtendit reliquias, fide. Comparari cum hoc poteſt, & debet *Funduli piſcis figura in Marmore Eyſtettenſi* ap. *Beſler Faſcicul. Rar.*

In dextro ac inferiori Tabulæ angulo adeſt Perca Diluviana in lapide fiſſili Oningenſi. *Percas* lapidibus impreſſas memorant quoque *Agricola.* Lib. X. foſſil. p. 371. Locus idem huic noſtro, qui *Lucio* in Tab. I. exhibito, materia eadem; color idem, Lapidis ipſius, qui attritus Cornu olet uſtum, cinereo albus, Piſcis verò ſubflavus: Ariſtæ adſunt in ſubſtantia, carnis etiam ſuperſunt fibræ. Cauda à Violenta preſſione correpta ſimul, & contorta, ut dextra pars ſiniſtræ ſit ferè ſuper impoſita. Contorſionem talem membrorum non ſoli nos fuimus paſſi, ſed magis adhuc Cruſtacea, & Teſtacea tùm marina, tùm fluviatilia, quæ ſuperſunt: In teſtes vocamus Muſea, quæ paſſim nunc Terrarum ex Diluvii reliquiis eriguntur, veluti columna memorialis. In eodem lapide conſpicitur heîc *ſalicis folium*, quod Sculptor ſimul, nobis non inconſultis, expreſſit; non adeò invitâ pronati ſumus modeſtiâ, ut ſoli in Theatro, excluſis aliis agere voluerimus muti aliâs Piſces. Imò verò non mediocri perfundimur gaudio, quòd Vegetabilia Diluviana, quorum magna copia hodie è Fodinis protrahitur, Minerali Regno hactenus inſcripta, hanc læſæ Majeſtatis injuriam ulciſci quoque ſint parata, & Orbi curioſo iſtere duplex quaſi *Herbarium antediluvianum, unum in Saxonia*, operam locante D. *Friderico Heynio*, Gothanarum Fodinarum Inſpectore, alterum in Helve-

Helvetia, procurante *Acarnane*, cui & obſtrictos nos fatemur.

Ultimus hujus Tabulæ, & rariſſimus fortè, hoſpes, minimus ſaltem magnitudine, quem in Teſtimonium producere poſſumus, & ob infantiam ſuam innocentiſſimus, eſt Piſciculus in Lapide Oningenſi, minutus adeò, ut Lynceum ferè poſtulet viſum, nec niſi Microſcopii ope in ſingulis corpuſculi ſui partibus conſpici poſſit; integerrimus tamen corpore, & fide, utpote cui omnes ariſtæ in ſubſtantia ſuperſunt. Ἀγαθῇ τύχῃ, ne periret minimum corpore, ſed virtute maximum, Diluvianæ Inundationis monumentum, detectus, & Muſeo Acarnanis donatus à Clariſſimo Dn. *Caſparo Blaſſio*, Lithopolitano Medico expertiſſimo una cum fiſſilibus figuratis aliis.

Sumus equidem nos, qui hactenus ad probandam originem noſtram, & miſeram, quam in Diluvio perpeſſi ſuimus, ſortem, ſinguli ſuam contulimus ſymbolam, ſuffeni, ut aliorum vel auxilio, vel præſidio non habeamus opus. Attamen veluti ex ſuperfluo, bina in ſuper, quibus Tabulam ſecundam claudimus, Teſtimonia adducimus ex aliorum Animantium Familiis. In conſortium non admittimus extraneos hos hoſpites, ut majus addant pondus demonſtrationibus noſtris, non ut nobis proſint, ſed ut delectent, non tam ut probent, quàm ut illuſtrent. Quod ſi non ſufficeremus nos, qui hactenus in Theatro comparuimus, & comparebimus porrò, proferre poſſemus centum alios, qui apud alios Scriptores extant, imò mille alios ex ipſis protraheremus Fodinis Metallicis, Lapicidinis, qui jurati dicerent idem. Magna Piſcium omnis generis, præſertim fluviatilium, qui aquas marinas dulcibus confuſas ferre non pote-

rant, & limo diluviali involuti deorsum trahebantur, intra strata, quæ tunc se se formabant delati, periit copia. Dabatur quidem natare, sed in fluido semisalso, cœnoso, crasso, vitæ nostræ, quam delicatam norunt Homines, non adeò conformi, periissemus sanè omnes, qui Aquas in habitamus dulces, ii præ aliis citiùs, qui aquis vivimus montanis, crystallinæ pelluciditatis, levissimis, si ultra assignatum à nostro Creatore tempus prorogata fuisset, quam Homines meruerunt, & nos propter ipsos luimus innocentes, pœna: Non autem solis nobis misera hæc mortis sors obtigit; idem infortunium tulére Animantia alia, imò verò majus; Maxima periit Testaceorum & Crustaceorum pars, ut ut hæc Animantia aquis etiam sint assueta. Ex Quadrupedibus, Volatilibus, & Insectis interierunt omnia, iis exceptis, quæ singulari Conservatoris Ter Optimi & Sapientissimi Providentiâ in Arcam fuere admissa. Testis est immensa Testaceorum, quæ supersunt, in Diluviana inundatione submersorum copia, minor Crustaceorum, Quadrupedum, minima Avium, & Insectorum. Ex rara hâc volatilium, & ἐντόμων Reliquiarum serie proferimus bina Exempla.

Ecce enim Caudæ Avis, vel Remigem pennam in Lapide fissili Oningensi conspicuam, unicum, quod hactenus sit cognitum, ex Volucrium Regno superstes monumentum. Excipite *Gallum Gallinaceum*, cujus meminit Agric. L. X. *Foss.* p. 371. juxta Pontificis Romani *barbati, & triplicem coronam in capite habentis effigiem*, de cujus tamen existentia meritò dubitatur, quandoquidem in Actis Publicis Eislebiensibus ne minima quidem fiat mentio, teste Cl. Dn. *Gotbofr. Mylio Memorab. Saxon. subterran.* p. 5. fieri autem debuisset Lapidis non longè post Reformationem

tionem, Anno nimirum 1539. eruti, dono dati primùm *Luthero*, postea Francisco I. Galliarum Regi, præsertim si, quod *Albinus* scribit p. 105. *Pontificis effigies* ad fuit *ornata triplici coronâ, & veste Pontificiali, aureis quasi filis, & purpura contexta, os, oculos, & nares hominis, referens, in sella splendida sedens, denique dextram manum sublevans, inquam tanquam gemmam contemplans intuebatur.*

Ex Insectorum vagini pennium seu κολεοπτέρων Familia adest Scarabeus in Lapide fissili Oningensi, perrarum quoque Reliquiarum Diluvianarum specimen.

In Tab. III. ad quam properante pede (Metaphoricam hanc locutionem condonabunt nobis apodibus mortales eadem, quâ sibi alias à nobis desumtas applicant facilitate) pergimus. In scena hac tertia sistant se primùm Varia sceletorum Pisci formium fragmenta in Ardesia Glaronensi. Speculum, in quo *Casuistæ* (Epicurei scilicet illi, non cucullati derasis verticibus fratres, quos Veneramur, in eorum sæpe substantiam conversi) vident primam corporum viventium ex fortuito atomorum concursu originē, hîc crura hominum, alibi capita, brachia, Piscium aristas, fungorum instar, ex Terra surgentia, confusaneam aristarum, pinnarum, Vertebrarum, congeriem; *multa modis multis varia ratione coorta:* Verbis utimur diserti illius Epicureismi propugnatoris *Lucretii*, cujus Atomi forsan post obitum in pisci formem lapidum præsentium figuram, per metasomatismum quendam, sunt transformatæ; seriò ageremus cum homuncionibus his, si operæ foret pretium, nisi jam dudum armis omnibus forent privati, & exanimes in

Terram

Terram proſtrati, deriſione digniores, quàm refutatione ſolidâ, populo jam fabula facti. In ipſo hoc ſpeculo, ſi rectè oculos aperiunt, vident ſtultâ mente Corœbos, cerebra Helleboro egentia. Quomodo enim, quæſumus, in eadem hâc lapidea maſſâ ex fortuita atomorum incurvaturam ariſtæ formem extenſione prodiit, non unica duntaxat ariſta, ſed ejusdem figuræ plures, invicem parallelæ, prout in piſcibus viventibus? Quomodo aliæ prodierunt ſimplices, aliæ biſurcatæ? Quomodo plures uni dorſo, ejusque vertebris affixæ? Imò quomodo prodiêre in hac & præcedenti Tabula expreſſæ Percæ, Anguillæ, in prima Lucius? Qui ſolus omnem Epicureorum Phalangem ad ἐχεμυθίαν redigere valet. Archæi promachi deplorabunt idoli ſui informatione Lapidis, quem nunc contemplandum ſumſimus, errores. Ideiſtæ accuſabunt idearum volitantium diviſam confuſionem, Accuſent autem potius confuſam φανταςμάτων ſuorum diviſionem. Nos infortunium, quod nobis in univerſali illa ſtrage contigit, ſimplici viâ pro conceſſa loquendi libertate enuntiabimus. In pulmentacea maſſâ Terr-aquea natabamus juxta Animantia alia, & Homines, horumque partes, Piſces integri, & á prævia ſaxorum, Lignorum, aliorum corporum colliſione in fruſta diſcerpti, natabant Vertebræ, natabant pinnæ, capita, caudæ, ariſtæ, & unà cum terreſtri materia deorſum tractæ in ſubſidentia illa, ſtratorum formatrice, veſtigia ſua impreſſerunt lapidibus, tùm adhuc mollibus, lutoſis. Nihil hîc difficultatis, nihil coactum, nullum myſterium.

Confuſa Piſcium fragmenta excipit integerrimus Capito in Lapide fiſſili Oningenſi, ex Muſeo Nob. Dn. Capitanei *Henrici Zolleri*; integerrimus,

mus, inquam, non enim adſunt ſolæ, eæque reſiduæ quoad ſubſtantiam, ariſtæ, ſed pinnæ branchiales, ventrales, mediæ, ac ultimæ, & dorſalis, caput cum cauda, ſed quoque juxta carnis quasdam reliquias, flavicanti colore à Lapide cinereo diſtinctas, ipſæ ſquamæ *ſtriatæ, uti ſolent eſſe in* Capitone *ſive* Cephalo *Geſſneri, qui* Squalus *Aldrov. nobis* Schvvalen *audit.* Similem prorſus cum noſtro Capitone Piſcem in Vicentini agri Fiſſili Lapide impreſſum pingit *Calceolarius Muſ.* p. 428.

Sequitur Sceleton Piſcis Marmori albo inſculptum, quod unde habuerit donator Philoſophus inſignis, χαριέστατος Joh. Chriſtophorus Sturmius, Math. & Phyſ. Prof. Altorfinus, non conſtat. Ejus videtur eſſe generis, quod *Dendritas* pulcherrimos exhibet in Lapicidina *Solnhof*, Comitatus *Pappenheimenſis*. Latet autem nos, cujusnam ſit familiæ hic Piſcis in arcum curvatus.

Præcipua felicitatis pars eſt, juxta veriverbium, ut quod ſis, eſſe velis. Piſces ſumus, qui hactenus in Theatro comparuimus actores, & pro Piſcibus agnoſci cupimus. Non aliena noſtri juris facimus, vindicantes jura propria, ne alienæ ſubjiciamur libidini. Aſſeruimus hactenus, & Animantium natatilium Regno reſtituimus, reſtituemusque porrò, integra corpora. Nunc à toto deveniemus ad partes, quæ tamen non poſtulant profuſam verborum ſeriem. Eandem adminiſtrabunt æqui rerum judices juſtitiam in eadem, quæ partes concernit controverſia, quam concedunt corporibus integris.

Dimicatum diu eſt inter Lithophilos, utrum *Gloſ-*

ſopetræ Proſapiæ ſint mineralis, vel animalis? *Deficiente Lunâ cœlo decidere* memoravit *Plinius Hiſt. Nat.* Lib. XXXVII. c. 10. Aſt non magis fidem invenit hæc à cœlo origo, quàm meretur Formarum è cœlo deductio in Philoſophia Ariſtotelico Scholaſtica, vel Influxuum commendata adeò apud Aſtromantas ab uno mundi extremo ad alterum tractio violenta. Profeſsâ lite inter ſe depugnârunt ab una parte Andr. *Cæſalpinus, Poterius, Fab. Columna, Nic. Steno, Caſp. Bartholinus, Paulus Boccone*, ab altera *Conr. Geſſnerus, B. à Boot, Rob: Hookius, Ambroſinus, Joh. Reiskius*, qui in ſua *de Gloſſopetris Luneburgenſibus Commentatione* totum formationis horum Lapidum negotium refert ad principium quoddam γλωσσοπετροειδές, vel, ſi hoc non arrideat vocabulum, γλωσσοπετρόμορφον, utrumque licet, modò *caveatis, ne ad* oppoſitam *de animalium parte Hypotheſin relabamini.* Libri integri pro & contra in auram projecti communem ſubierunt aleam, patienter ſuſtulimus injurias nobis, & ſpeciatim illuſtri Piſcium cartilagineorum longorum familiæ illatas, quamdiu dubio Marte fuit pugnatum. Nunc autem quoniam fugæ dederunt terga hoſtes, & veritas in numeris obſervationibus in lucem protracta nativo fulgore radiat, triumphum canimus, atque Trophæa Mineralibus erepta erigimus, publicè de clarantes, eſſe *Gloſſopetras* ipſos *Carchariarum*, aliorumve Piſcium, qui in Diluvio periêre, Dentes foſſiles, ſuadentes iis, qui in fugam acti veritati palmam tradere recuſant, ne Oceano ſe committant, ubi non deglutiendi tantùm, ut *Jonas*, ſed devorandi à Carnivoris Carchariis dignas pertinaciæ ſuæ luerent pœnas. Non vacat nunc, integram texere *Gloſſopetrarum* Hiſtoriam, imò ne quidem argumentorum ponderare momenta, quæ ut cognita præſupponimus, atque in Tabula hac III.

Gloſ-

Gloſſopetras duntaxat aliquas Speciminum loco ſiſtimus. Ante autem, quàm recenſioni nos accingimus, Vindiciis ſecundum libertatem datis utemur, querelas depoſituri contra falſatores nominum, qui *Gloſſopetræ* induerunt vocabulum ex inſcitia potiùs, quàm vel invidia, vel nocendi nobis ſtudio. Quid quæſo *Linguis* cum *Dentibus* commune, præter viciniam, & mutuam in maſticatione, & loquela operam? Quæ, quæſumus, dentium horum cum linguis, vel avium, vel ſerpentum conformitas, ut per tot Seculorum inde à Plinii ætate ad noſtra tempora decurſum, non alio venerimus nomine, quàm *Gloſſopetrarum, Glottidum, Steinzünglein, Natterzünglein, Ophioglofſorum*?

Gloſſopetra an mutus lapis eſt, an lingua loquela
Expers, *an vocem reddere* Petra poteſt?
Vix Credo.

Ita non ſine dentibus ludimus cum Venerabili *Reiskio*. Majori jure noſtrâ ætate uteremur καρχαροδόντος vocabulo, niſi in deſuetudinem, ut plura alia eruditionis ſolidæ ſubſidia, abiret Græcæ Linguæ cultura, & tantùm non terrorem illiteratis incuteret nova hæc ὀνοματοποίαι, quine *Ichthyodontis* Latio ferè donatum nomen ferre queunt. Ad rem. Siſtit ſe in præſenti Tabula

Dens Carchariæ maximus ſerratus Melitenſis. Gloſſopetra eburnea perrara maxima Melitenſium. *Luid. Lith. Britt.* n. 1257.

Maximum dum nuncupamus hunc Dentem, non excludimus à Synonymorum claſſe minores ejusdem formæ, *Gloſſopetram Luneburgenſem majorem* Reiskii. *Gloſſopetram candidam, & ab utroque latere ſerratam,*

Kentmann. Nomenclat. foſſil. 31. Gloſſopetram majorem, Ein groſſe Steinzung. *Wagner. Hiſt. Nat. Hel. 309. Gloſſopetram dentatis aut ſerratis marginibus.* Geſſn. Fig. Lap. 163. Nec dubium nobis movet ullum coloris varietas, prout enim in ſolo fuêre depoſiti, colorati eruuntur ; ex inſula *Melita* omnes ferè ſunt eburnei nitoris, candidi, vel ſubflavi: *Helvetici, Luneburgenſes, & Anglici* anthracini nitoris, gangrænam paſſi.

Dens Piſcis maximus orâ non ſerratâ Carolinenſis; an Carchariæ ſit aſſerere non audemus, ſed hoc quidem, quòd idem ſit Dens hic foſſilis ex *Carolina Americæ* advectus, Cl. D. *Jacobi Petiver* Pharmacopei Londinenſis donum, cum *Gloſſopetræ maxima cuneata Cantianorum, ſive anthracina lævi quatuor unciarum longitudine, mucrone obtuſo.* Luid. n. 1259. Carchariæ dentem non eſſe ſuſpicamur inde, quoniam huic Piſci omnes ſunt ſerrati.

Dens Piſcis triangularis in acumen deſinens Luneburgenſis ; nec hunc determinare, cujusnam ſit Piſcis, præſumimus, monentes Hiſtoriæ Naturalis modernæ, ſpeciatim marinæ, cultores, ut Familiæ noſtræ quoad genera, ſpecies, & partes ſingulas deſcribendæ majorem, quàm hactenus, navent operam, velut Reliquiæ Diluvianæ, quæ ex natatilibus Animantibus in omni Terræ angulo ſuperſunt, clariùs cognoſcantur. Interim cum Dente hoc, utut ἀώτῳ, conferri debet *Gloſſopetra roſtrum corvinum referens auriculata*, ſive Gracirhynchus *vulgaris rectus, appendiculâ ad radicem utrinque donatus*, Crampſtone *Luid.* n. 1260. Appendiculæ hæ, quæ auricularum ſpeciem præbent, in cenſum venire non debent,

ſi

si ejusdem sint figuræ cum toto, utpote novi tenellique dentes, ex ipsa basi renascentes.

Dens Piscis falcatus & serratus Hildesiensis. *Gracirhynchus falcatus vulgaris, cujus specimina vel dextrorsum, vel sinistrorsum falcantur. Luid. n.* 1264. 1265.

Dens Piscis recurvus teretior Sheppeianus. *Synonyma hujus sunt. Glossopetra picæ linguam referens, sive Ornithoglossum sessile vulgare, Glossopetra minor. Luid.* n. 1266. *Glossopetra minor, sive Ophioglossum petræum. Lingua serpentum eu natricum. Rostra avium. Ein klein schwarzes Naterzünglein. Wagner.* p. 310. *Glossopetra Prussica cinerea Linguæ piciavis similis.* Kentmann. fossil. 31. b. *Glossopetra avis alicujus Merulæ ferè rostri superiorem partem præse ferens.* Gessner. fig. Lap. 163. C. 1. Monstrare possumus, si quis dubitat, de Glossopetrarum harum conformitate cum analogis Piscium dentibus, Mandibulam Piscis marini, nobis quoad nomen ignoti, quatuor seriebus dentium armatam, quæ similes ita sunt huic Glossopetrarum speciei, ut vix ovum ovo possit esse similius.

Dens Piscis tricuspidatus Faringdonensis. *Glossopetra tricuspis mucronata, seu nigricans subviridis*, Tridentula *dicta, minimis adnumeranda.* Luid. n. 1280. *Glossopetra Acanthina radice sessili.* Id. 1297. quacum conferri etiam potest *Glossopetra Acanthina radice sessili crenata, sive minimam femoralium fibulam referens, in radicem sessilis.* id. n. 1278. quæ coloris, ut in nostro quoque specimine, est aliquando straminei, seu ex eburneo sublutei, aliquando cornei, vel atro rubentis. *Glossopetra Laet. de Lapid.* p. 104. fig. 1.

Dens Piſcis latiuſculè mucronatus, *Megenwilenſis Lapicidinæ in Liberis Provinciis.* Omnis generis Gloſſopetras ferunt ſaxa hujus Lapicidinæ, cinerei coloris; Hoc ſpecimen craſſiuſculum eſt, ex convexa magis acuminis obtuſi parte ſinu triangulari notatum.

Dens Piſcis craſſiuſculus in acutum mucronem terminatus Megenvvilenſis; Ejusdem coloris, ut præcedens, mucrone aliquantùm recurvo: forſan referendus ad *Dentem recurvum teretiorem Sheppianum.*

Dens foſſilis teres recurvus ex Agro Dobunenſi. Hoc ſpecimen, ut plura alia rariora foſſilia figurata, prodit ex locupletiſſima Pinacotheca viri Celeberrimi, de progreſſu Hiſtoriæ Naturalis meritiſſimi, *Dn. Joh. Woodwardi* è Societate Regia Anglica, Phyſicæ in collegio Greshamenſi Profeſſoris.

Reliqua hujus Tabulæ foſſilia, ſi non omnia, ad Piſcium ſpectant Familiam, uti de plerisque non vana obtinet conjectura, ejus tamen ſunt raritatis, quæ omninò meretur & deſcribi, & ſculpi, & orbis curioſi examini ſubmitti.

Ex copioſo rerum Diluvianarum ſuppellectili *Woodwardiano*, ſiſtit ſe rara Piſcis cujusdam mandibula, quam nondum ad ſuum genus reducere potuimus; Anthracini eſt nitoris, ex Angliæ fodinis protracta. Eadem videtur *ſcopula littoralis anthracina, ſive Xyloſteon nigrum è minoribus, verriculo calceario ſimile,* quam *Luidius* n. 1594. habet pro *foſſilis cujusdam Piſcis palati fragmento.*

Ejus-

Ejusdem Muſei incola fuit Oſſis foſſilis portio ex Marilandia *Americæ*, de qua, an pertineat ad *ichtyoſpondylos*, ſeu Piſcium vertebras, an verò pars ſit *Innominati* alterius Animalis *Oſſis*, uti ſanè cavitas videtur ſupereſſe Acetabuli Iſchii, in dubio linquimus, ut qui non adeò elati ſumus ſupercilii, ut nobis arrogemus, quæ alienæ ſubſunt Jurisdictioni, contenti noſtrâ ſorte, & recuperatione ejus, quod injuria temporum amiſimus.

Extremæ raritatis, & in ſerie Reliquiarum Diluvianarum monadicæ, ſunt Branchiæ Piſcis cujusdam grandioris; pro talibus autem aſpectamus donarium Cl. Dn. D. *Henrici Stehelini* Baſilienſis, Fautoris, & Amici ſingularis, fragmentum *Unicornu Foſſilis*, *Hertingæ*, in *Marchionatu Badenſi*, addecem pedum profunditatem in Terra reperti, de quo hæc duntaxat ſupereſt relatio, fuiſſe binos Piſces caudatenus junctos, triginta pedum in longitudine, ut ſinguli fuerint pedum quindecim: capita binos ferè pedes fuiſſe alta; Ventres viſcerali materia, quæ protinus in pulverem fuerit collapſa, ſuffarcinatos.

Ultimo loco ſeſe ſiſtunt Vertebræ binæ dorſales Humanæ petrefactæ ex Agro Altorffino, *Territorii Norimbergenſis*; ſubſtantiæ ſunt ferè lapideæ, atro ſplendore nitentes, quæ fibrarum oſſearum ſtructuram pulchrè exhibet, & totâ formâ, proceſſuúmque ſitu, vertebras dorſi humani exactè refert. Inveni non has binas ſolas ſed ſex alias eadem cum his ſerie junctas, intra patibuli *Altorffini* muros, illuc aliquando ex λιθοφιλίας impetu unà cum Dn. *Langhanſio* Myrtilleto Palatino, fido in excurſionibus

Achate

Achate, deductus. In testes vos ipsos vocamus, quotquot vacivas Querelis nostris, & Vindiciis, præbetis aures, mortales, quorum est, ut Dominorum nostrorum, decernere, ex æquo, & bono, annonnos ipsi justitiæ distributivæ simus administratores? Pro *Ichtyospondylis* depingit similes his vertebras de Historia Naturali Norimbergensis Territorii optimè meritus Clar. D. *Joh. Jac. Bajerus*. Med. Prof. Altorffinus in *Oryctographiæ suæ Noricæ* nuperrimè editæ Tab. 17. fig. 32, Nos autem Hominis in Diluvio submersi volumus has esse reliquias, non certè ex adulationis quopiam impetu, aut judicem fallendi propositò, sed ex justitiæ amore.

Sunt equidem multi magni nominis viri, qui studio Antiquitatum Diluvianarum allecti passim ex iis Musea extruunt, Monumenta Divinæ vindictæ omni ære perenniora. Hæc inter comparemus & nos, muti & tamen diserti Inundationis gravissimæ testes, innocentes non minùs, ac illi occisi, quorum capitibus Cycnus Templum Patri suo, Marti, extruere volebat, Latrocinia in Thessaliæ finibus exercens. Ex Eruditis Magnatibus, qui nos in consortium suæ conversationis, & intra Museorum suorum limina admittunt, laudandus cumprimis venit Ill. atque Excell. cui hic Labor integer est dicatus, VALKENERIUS, VIR Legationibus multis, & gravissimis innumeris negotiis feliciter summâ cum laude defunctus, cui nos ipsos submissè offerimus, veluti olim Pisces argentei aureive *Atergati* Reginæ in sacrificiis fuêre oblati, teste *Mnasea* apud *Lucianum* de *Syria Dea*. Ἀποπασμάτιον Pinacothecæ Valkenerianæ, omnis generis Diluvianis Reliquiis, Testaceis, Crustaceis, Vegetabilibus, aliisque ita refertæ, ut ad se tanquam ἑλκυ-

σικόντι curioſos quosvis alliciat, ſiſtit Tab. IV. in qua occurrit primò

Lucius foſſilis ex montibus Tripoli Syriæ vicinis, Muſeo huic Diluviano illatus á Nob. Dn. *Cornelio de Bruyn*, qui laudabili admodùm ardore Ægyptum, Syriam, Palæſtinam, aliásque Orientis plagas peragravit, & obſervata ſua Orbicurioſo & erudito communicavit, edito A. 1698. Delphis Itinerario. Piſcis, de quo nunc agitur, mentio fit p. 303. his verbis. *Eenige uyren buyten Tripolis in Syrien vind men boven op ſeeker Gebergte Steenen, dewelke van buyten niets vertoonen, maar als menſe tegens de grond of op malkanderen ſnyt, ſplyten ſie van malkanderen byna gelyk de leyen* (Lapides fiſſiles) *men vind dan daarin de gedaanten van verſcheyde ſoorten van Viſchen ſo natuyrlyk, dat menſe niét ſonder verwonderinge kan aanſien. Om ook van deſe ſteenen met my te vœrenſond ik ymand met een Eſel na het gebergte, die er my een goode partye afbracht; Waaronder ikker een vond, dewelke by geluck ſoedanig was geſpleeten, dat ſich aan elke Zyde van de ſteen de helft van de Viſch vertoont, ook ſluyten de ſtuken ſo net op malkanderen, als of de ſteen in ſyn gehêel was gebleeven, en van alle degeene, die ik geſien hebbe, waſſer geen ſo ſchoon en perfect.* Aſſervat nunc repetundas has ex Syria, ubi Atergati olim, ſeu Syriæ Deæ Piſces offerebantur, allatas, veluti inſigne μνημόσυνον Illuſtris Poſſeſſor. Patet ex Relatione, Lapidibus fiſſilibus incluſum fuiſſe hunc Lucium, duplici ſchemate in oppoſito Lapide expreſſum. Commune hoc eſt Phenome non omnibus Diluvianis, qui adhuc ſuperſunt, Piſcibus, Inſectis & Plantis, ut in Ardeſiarum ſuperficiebus compareant. Computruimus, quotquot Terræ ſuimus commiſſi, in alimentum poſteà Plantis impenſi, feliciori, neſcimus, an infeliciori

 fato,

fato, quàm multa Teſtacea, quæ vi ſoliditatis ſuæ Fluidi permeantis, & putrefacientis actionem elusére. Conquaſſati, & inter particulas minimas ſaxorum diſperſi, quotquot luto arenoſo poſtea lapidefacto immerſi, ut nullum amplius in mediis ſaxis reſtet veſtigium, nec, ſi reſtaret, inveniri facilè poſſet. Soli remanſimus in fiſſuras ſtratorum delati, iisque tum adhuc mollioribus impreſſi, καὶ ἀγαθῇ μὲν τύχῃ, ut teſtari poſſemus mortui ſuperſtites, in tumulis ſaxeis veluti conditi, de mutatione, omnium, quas Globus terraqueus ſuſtulit, maxima, Hominibus Animantibusque exitiali, de formatione cruſtæ Terræ ſuperioris. Quid enim? Annon digitis monſtrant ſtratorum lineæ ſubſidentiam materiæ? ſaxis juxta Leges gravitatis incluſa heterogenea Teſtacea & cruſtacea, ſubſidentiam, in maximâ confuſione rerum, ordinatam? annon ſtratorum fiſſuræ fracturam? ſitus inclinatus parallelus confractionem & diſruptionem? Aſt non vacat, materiam hancce ex condigno tractare. Vindicias ſecundùm libertatem datas non extendemus ultrà quàm par eſt. Κωφά ſumus πρόσωπα, quibus loquendi vis aliqua conceſſa, ſtat autem nobis ſententia, non vagari extra oleas, καὶ μηδὲν λέγειν ἔξω τῦ πράγματος. Fontes veritatis, unde apologiam noſtram depromimus, indicamus duntaxat, non explicamus. Non tam Tyronibus ſcribimus, & abecedariis, quàm Hiſtoriæ Naturalis peritis, & quibus Naturæ vires, Legésque jam ſunt cognitæ.

Sequitur Albula Diluviana ex Landgraviatu Haſſiæ, in Fiſſili Lapide nigro.

Rhombus Diluvianus major ex Landgraviatu Haſſiæ, in Lapide fiſſili metallico

Fran-

Francobergæ, ut putamus, erutus hic piſcis, ibi enim Ichtyitas reperiri ſcribit *Valentinus Prodr. Hiſtor. Nat. Haſſiæ* p. 17. *Rhombus* hic, uti & ſequens, omninò ad *Rhombum*, ad rem præſentem, ad originem noſtram, & Diluvii illuſtrationem, plurimùm quadrat; Ex figura hujus Piſcis, & reſiduis pinnis utique judicare licet, veluti ἐκτῶν ὀνύχων λέοντα γινώσκειν, ita *Piſcem* aliquem *planum ſpinoſum* eorum, *qui in latus projecti natant*, & ex figura rhomboidali Rhombum, ſpeciatim ex collatione figuræ, quæ extat in Ill. *Willoughbii Ichtyologia* Tab. F. 2. *Rhombum maximum aſperum non ſquamoſum*, qui *Anglis* Meridionalibus dicitur *à Turbot*, ſeptentrionalibus *à Bret*, idemque forte eſt cum *Rhombo aculeato Rondeletii Geſſn.* 778. *Aldrov.* Lib. II. cap. 48. qui Venetiis *Rhombo* dicitur. Sed quomodo Piſcis hic Oceani Anglici, Germanici, & Mediterranei Maris incola, in Montes Haſſiæ ex Patria in alienas Terras fuit ejectus, non exilio duntaxat, ſed ad metalla, imò mortem damnatus, qua quæſumus, occaſione, niſi illâ, quam prætendimus, Illuviei univerſalis? Faceſſant hinc, imò procul faceſſant omnes aliæ, quæ paſſim jactantur, de Terrigeneitate (patianturBarbariem vocabuli, qui ſanæ rationi abſurda obtrudunt) Hypotheſes.

Minor priori ratione molis, non vis demonſtrativæ eſt Rhombus minor Diluvianus in Lapide fiſſili Landgraviatus Haſſiæ, eodem haud dubiè cum priori loco effoſſus, quò filius forte genitorem Magnetiſmo velut naturali fuit ſecutus, iisdem cum hoc ſtratis ſepultus, perenne, ſiquidem filius Rhombi ſit, nec Paſſer, amoris filialis monumentum, imò & originis Animalis authenticus teſtis, non ſolùm intuitu figuræ totius, & Pinnarum, ſed ſpeciatim *lineæ*

lateralis, quæ in Rhombis & Paſſeribus *à ſuperiore branchiarum angulo ducta primò in arcum curvatur, deinde rectà ad caudam per media latera tendit.* Addimus *cutim* dorſi, quæ in *Rhombo aculeato Rondeletii lineis impreſſis* parallelo ductu latum trajicientibus, *eodem fere modo dividitur, quo pelles ſerpentum.*

Tabulæ præſentis ultimi in conſortium à nobis haud ægrè admiſſi hoſpites, ex alia Regni Animalis in Diluviana ſtrage ſubmerſi Provincia Muſeo *Valkeneriano* illati egregio ſunt, ut ornamento, ita & nobis in præſenti cum Ideiſtis & Archæiſtis pugna auxilio. Soli quidem nos hoſtibus in fugam dandis pares nos reputamus, & adhuc in Tabula ſequenti ἀποκειμένους habemus ἰχθύας, non tamen auxiliares, quæ ſponte ſe nobis offerunt, ſpernimus aut rejicimus copias, tantò lubentiùs verò, quòd ſortes hi, unus ex cruſtaceorum genere, alter ex Quadrupedum oviparorum, quæ caudam habent in longum productam, familia, milites adeò rari ſint, ut ne turmam quidem, nedum Exercitum, conſtituere ipſi queant; proin, ubi ad arma ventum fuerit, non ſoli dimicant, quum ne Hercules quidem contra duos, ſed aliis copiis ſeſe ſponte immiſcent.

Sunt cruſtacei generis λείψανα non minoris Authoritatis teſtes, quòd rari. Non eadem hæc ſors Cancris & Aſtacis obtigit, quæ nobis Piſcibus. Adi inſignem cauſæ noſtræ Defenſorem *Woodwardum Geograph. Phyſicæ* Edit. Latin. p. 24. & cauſam oculis videbis expoſitam ita, ut manibus ipſam palpare poſſis veritatem. Piſces, Teſtacea atque Cruſtacea leviora, rara admodùm eſſe in reſpectu ad alias Conchas & Cochleas, quarum ſpecifica gravitas eadem eſt cum Lapidibus, aliisque Corporibus Terreſtribus; leviſſimis relictum eſſe in confuſaneæ illius pultis ſubſidentia locum ſupremum,

premũ, qui omnia inferiora ſtrata obtegit, conſediſſe adeò ſupra Terræ ſuperficiem, ibique injuriis Aeris, aliorúmque Elementorum, expoſita poſt aliquot Seculorum decurſum concidiſſe prorſus in pulverem. Auxilio nobis fuit rapidus, quo gaudemus in Elemento noſtro motus, ſed & mortiscauſa. In tanta Aquæ anguſtia, vitæ periculo momentaneo, facto opus erat, non conſilio: natârunt aliqui ſurſum, Aquam hauſturi leviorem, ſed hi Arborum truncis, Animantium ſolidis obſtaculis colliſi vitam finière mox, atque natantum hoſpitum ſe commisére turmæ: alii quò plus deorſum tendebant, eò profundiùs ſeſe immergebant ſedimento graviori, charybdin evaſuri inciderunt in ſcyllam, hi ipſi verò nobile ſibi aperuêre ſepulchrum inter Marmorum, Lapidúmve fiſſilium ſtrata, unde adhuc eruuntur. Qui cataſtrophen illam evasère, mediam tenuêre viam beati, nec híc tamen ſecuri, ſi longiùs ſe ſe protraxiſſet Diluvianæ Inundationis mora.

Μαλακόστρακα nullum fere habent reſpectu noſtri velocitatis gradum, imò ſæpe retrogradum motum, in proverbium apud mortales ducta. Hinc, & ob levitatem ſibi congenitam, ſupernatârunt penè omnia, pauciſſimis exceptis, quibus gravior adhæſit & viſcida moles terrea, quæ illa ſecum deorſum traxit ad certam, gravitati hujus compoſiti congruam, profunditatem. Hujus generis eſt Pagurus lapideus. *Steininer Meerkrebs, oder Taſchenkrebs, Geſſner Fig. Lapid.* 167. cujus ſynonyma ſunt: *Cancer lapideſcens, Steenkrabbe Rumph. Amboinſch. Rarit. Kamer.* p. 335. Tab. 60. N. 3. *Crangejo de Pedra*, Portugallis, apud eundem. *Pagurus Venetus, Granciporro* dictus, *lapideus Calceolar Muſ.* p. 429. Occaſionem dedê re *Can-*

cri ac ſerpentes petrefacti peculiari Diſſertationi Epiſtolicæ, exaratæ â perraræ Eruditionis viro *Joh. Daniele Majore* ad *Philippum Jacobum Sachs à Lewenheimb*, quæ *Jenæ* prodiit A. 1664. 8. Nil proin novi erit, ſi & nos in præſenti Diſcurſu *querelas* noſtras exponimus, ſimulque *vindicias*.

Extremæ raritatis eſt Lacerta Diluviana in fiſſili Lapide ex ſylva Hercynia: Vulgarem refert minimè vulgatum λείψανον. Nullam, perſuaſi ſcribimus, veritati injuriam inferimus, ſi enuntiemus, non alias proſtare in Muſeis Europæis Lacertarum reliquias, præter hoc inſigne Monumentum. & *Spenerianum* Tabula V. nunc memorandum.

Occurrit in inſtructiſſima Rerum Naturalium collectione, quam poſſidet Cl. D. *Maximilianus Spenerus*, Medicus Sereniſſ. Boruſſorum Regis Aulicus, inſignis Authoris Amicus, Lacerta Crocodilus dicta Fiſſili Lapidi impreſſa, cujus Deſcriptioni nos non immorabimur, ablegantes λειψανοφίλους ad primum Actorum *Societatis Regiæ Scientiarum Pruſſicæ* Tomum, in quo comparebit haud dubiè egregium hoc Diluvianæ Inundationis monumentum plenariò deſcriptum, ac nativâ magnitudine ſuâ, quam contractam nos damus, delineatum. Ita ſaltem auguramur.

Attendant, penes quos ſtat judicium, mortales ex hac, quam Lacertæ aliisque aliorum generum Reliquiis Diluvianis concedimus lubentes, in Quintâ hac Tabulâ, πρωτοκαθεδρίαν, quamve nos ambire & occupare poſſemus, ignotum nobis eſſe & inuſitatum Superbiæ ac Invidiæ vitium, quod Homines adeò vexat,

xat, nec aliud à nobis proponi, & urgeri quàm Veritatis ſtudium, quod per tot Secula vidimus in Democriti puteo demerſum, nunc autem in tantâ Scientiarum luce emergit. Lacertæ jungemus alia, ſcenam hanc quintam trigâ Piſcium poſtea clauſuri.

Ex univalvium coniformium marinorum claſſe ſiſtunt ſe Entalium foſſile maximum, medium, & minus, *Hoornslangeties* dicta Belgis, ex Italicâ Terrâ eruta.

Tubulus foſſilis marinus craſſior & productior, Belgarum videtur Zandpyp, & *Oſſedarm* apud *Rumphii* Commentatorem *Amboin.* p. 126. Tab XLI. D. Niveæ eſt albedinis, ex *Italia* quoque allatus.

Ex Familia Cochlearum Turbinatarum, quarum apertura inrimam formatur, quorúmve ſpiræ intùs latent, Veneris Concha Lapidea, cujus locus natalis nos equidem latet.

Condonabunt Lithophili, ſi in conſortium Tabulæ quintæ trahamus vegetabile marinum, vel, ſi maluut, Lithophyton ex remotis Maribus in medias Terras Europæas non aliâ certè quàm Diluvii occaſione delatum, ex ſemilapideâ ſubſtantia, in ſaxeam prorſus commutatum. Condonabunt, inquam, nobis Aquarum incolis, ſi Aquarum producta à præſenti Tractatione non excludimus. Idem Lapidibus his Vegetabilibus eſt Elementum, ac nobis, alimentum idem, idem locus natalis. Conferat, qui volet, Aſtroitam noſtrum Diluvianum ſtellis Tubulisve majoribus in Agro Baſilienſi inventum,

& à Clariſſ. D. D. *Joh. Henrico Stehelino*, Medico Baſilienſi expertiſſimo, Muſeo Scheuchzeriano illatum, cum *Aſtroita marino*, eo in ſpecie, quem Oceanus Americanus, Jamaicæ, & Caribeanis Inſulis, vicinus ſuppeditat, cum figura Tubulorum ſingulorum integra, eorundem aggerie, ſtriis transverſis ad centrum concurrentibus, & longitudinariis, & identitatem facile deteget. Synonyma hujus Corporis magno congeſſit ſtudio Celeberrimus, de Hiſtoria Naturali in genere, ac ſpeciali Jamaicæ meritiſſimus Dn. *Hans Sloane*, Illuſtri Societati Regiæ à Secretis in ſplendido *Hiſtoriæ Naturalis Jamaicæ*, quod Londini prodiit 1707. Opere Vol. I. p. 54. ſunt autem ſequentia: *Lapidis Aſtroitidis ſive ſtellaris primum genus B. de Boot. Lib. 2. cap. 146. Pietra ſtellaria di Georgio Tranſter. Lapillus in India è capite Draconis erutus. Marſil. Ficin. de vita cœlitus comparanda Lib. 3. cap. 15. Lapis ſtellaris Cardan. de rer. variet. Lib. 7. Dracontis ſive Draconitias Agricol. Lib. 6. de Nat. foſſil. Aſtroites diſtinctiſſimè ſtellas æmulans Mus. Swammerd. p. 6. Aſtroites Geſſn. de Fig. Lap. p. 35. Stellatus Lapis Aldrovand. Muſ. Metall. p. 872. Fig. p. 877. 8879. Aſtroites or ſtarryſtones of D. Plots Natural Hiſtory of Oxfordshir. p. 87. Tab. 2. fig. 6. 7. 8. & p. 130. Tab. 8. fig. 2. Millepora Imperati p. 720. ſive Aſtroites ligneus elegantior ſtellulis totam maſſam permeantibus Luid. Lith. Brit. p. 9. N. 160. Tab. 2. Lithoſtrotion ſive Baſaltes minimus ſtriatus & ſtellatus Ejusd. Tab. 23. An Aſtroitæ congener radularia Cretacea. Ejusd. p. 10. n. 176. Tab. 2? & Tab. 3. N. 98.? Aſterias Cardioides major Velsch. Hecatoſt. p. 60. Aſterias ſtellulis minoribus, Ejusdem. Cometites ejusdem. An Rhodites ejusdem? An Aſteria confusè ſtellas repræſentans Ejusd. Ibid.? Starſtone.* Addendi nobis videntur ex *Specim. Lithograph. Helvet.*

vet. p. 36. *Astroites majoribus stellis. Astroita tubularis majoribus stellis Bocconi, seu Pierre Etoilée avec les Etoiles amples*, item *Pierre etoilée marquée de grands pores rayonés coraloides. Recherch. naturell.* p. 119. nec non *Astroites minoribus stellis*; & *Astroites minimis stellis Spec. Lith. Helv.* p. 39. Ludit enim variè hoc seu fossile, seu vegetabile marinum stellarum amplitudine, obliteratione, indistinctâ confusione, ut pro diversis longè agnoscat, qui rerum Naturaliumnon est prorsùs gnarus. Tempus est autem, ut contrahatur Regnum Mineralogicum quantum pote fieri potest, imò, ut quæ hinc inde sparsa jacent Mineralium nomina idem significantia ad eundem reducantur Titulum, ad imitationem *Pinacis Bauhiniani*, qui magno quidem Authoris sudore, ac Labore collectus insigni est Tyronum ac Magistrorum in Re Botanica adjumento.

Caryophyllus Marinus fossilis prope Bononiam inventus, ex tenui umbone in latam pyramidis instar, vel caryophylli hortensis surgit basin transversim, & in longum striatus, striis à peripheria ad centrum concurrentibus. Cum hoc Diluviano fossili conferri meretur *Fungus lapideus Plot Nat. Hist. of Staffordsh.* cap. V. p. 189. Tab. XII. fig. 3. & 4. Possidet Author hujus scripti Apologetici MSC. *Collectanea de Cornu Ammonis in septentrione*, exarata à Clariss. viro Dn. *Matthia Schachtio*, Scholæ Cartemundensis in Fionia Rectore, magno Literaturæ Septentrionalis luctu ante paucos Annos defuncto. In hoc Scripto depingit fossile nostrum, atque describit simul non uno loco. *Possideo*, inquit *lapidem incurvatum cingulis quasi nodosis, nec non variis foraminulis leviter incisis*

quasi aspersum, qui cornu hircinum colore quodammodo refert, nisi quòd in medio per longitudinem sui corporis ac fabricæ veluti fissus videtur. Interior pars nonnihil cavitatis habens, striis seu incisuris in utrumque latus diductis, ac intervenientibus eminentiis medullam spinalem Piscis, vel tale quid imitatur. Alibi affert *Cornua lapidea*, quæ ejusdem mihi videntur structuræ cum nostro fossili Caryophylloideo, distinguenda probè & facilè à *Modiolo stellato Luidii*, celeberrimi illius Antiquitatum Anglicarum ruspatoris *Lithophyl. Brittann.* p. 97. Seu *Caryophyllo Lapideo Wagneri* Eph. Germ. Ann. III. Dec. II. p. 370. & *Specim. Lithogr. Helv. p.* 10.

Scenam, quam aperuimus, claudimus Pisces. Trutta Diluviana in Marmore subflavo, ex Museo Fossilium Diluvianarum Reliquiarum instructissimo Ill atque Exc. Comitis Francisci Honorii de TRAUTTMANSDORFF, Sacræ Cæsareæ, Regiæque Caroli III. Majestatis Consiliarii, & ad Helveticas Respublicas Oratoris Extraordinarii, quod Museum non ita pridem sub alio ludentis & Ideificantis Naturæ schemate, peculiari *Lapidum Figuratorum Helvetiæ ejúsque viciniæ Historiæ*, Orbi curioso fuit expositum à Clariss. Dn. *Carolo Nicolao Langio*, Lucernensi Medico, nobis non invitis, qui veram originis nostræ à Diluvio deductionem vel ex inspectione sola figurarum, contra indicante licet textu, confirmatum iri persuasi sumus.

Agmen Piscium Diluvianorum claudit Piscis fossilis ex Beryto Phœniciæ illatus Museo lo-

cuple-

cupletisſimo Celeberrimi *Johannis Woodwardi*, Phyſices in Collegio Greshamenſi Socii, è Societate Regia Anglica, & Collegio Medico, quem nos intuitu Hypotheſeos Diluvianæ, maſculè ad convictionem ipſorum Adverſariorum ab ipſo defenſæ ſuſpicimus, ut Angli, & cum ipſis alii Confœderati Heroem ſuum ſtrenuisſimum, *Johannem Ducem de Marlborough*, qui

Agmen agit magnum, magniáque eſt agminis inſtar.
ex Virgil. Aen. 7. v. 707.

Tempus nunc eſt, ut Querelis, Vindiciis, & Tractationi integræ finem imponamus: hæc enim in foro, coram quo agitur cauſa noſtra, modum Apologiæ forte jampridem excesſit;

Ἀλλ' ἡμεῖς τὸ πάλαι μὲν ἐλεύθεροι ἔυχομεθ' εἶναι. Liberè in undis vagamur quaquavorſum, donec capiamur hamo, nasſis, retibus, nunc cicures manibus Hominúmve Mentibus, circa quas ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται, *innumeri errores pendent*, ut *Pindari* verbis utamur Ol. Z. β. 8. ſucceſsivè tamen in extrema hac Mundi ſenectâ unus eximitur poſt alterum ſpeciatim per Experientiam, quæ Poetæ noſtro dicitur Βροτῶν ἔλεγχος, *mortalium argumentum*. Vindiciis, quas nunc in foro humano proferimus, ſuperſedere poſſemus commodè, ſi vel primi à Diluviana ſtrage reſidui Piſces, ſeu mortui jacentes hîc ibi in Terræ totius ſuperficie, ſeu natantes in Aquis, hoc officii in ſe ſuſcepiſſent, ſed tunc vindiciis non erat locus, quia nec querelis. Primisà Diluvio Annis, Annorúmve luſtris recens inhæſit Diluviei fatalis memoria: Aſt poſtquam hæc animis hominum excidit, tum ſub

Regimine vario Philoſophiæ Paganæ, tum præſertim inmediis illis Philoſophiæ Scholaſticæ Seculis, & peregrinæ paſim irrepſerunt de origine noſtra opiniones, prodire in publicum utique habuimus neceſſe, & quidem argumentis ſtipati fortioribus nunc, quàm quæ ſup petiiſſent olim, ut ſit

Λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν.
Solvere potens vehementem reprehenſionem hominum
Uſura. Pindar. Ol. J. a.

FINIS.

Tab. I

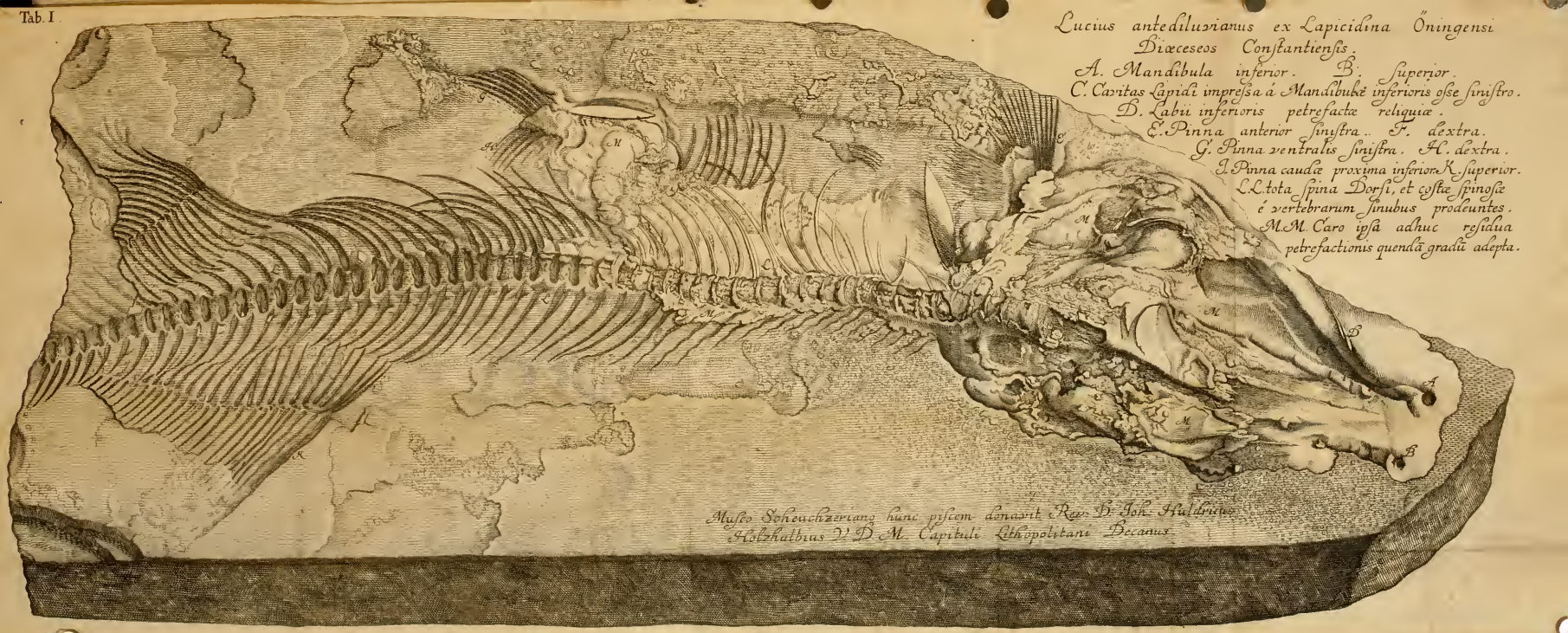

Lucius antediluvianus ex Lapicidina Öningensi Diœceseos Constantiensis.

A. Mandibula inferior. B. Superior.
C. Cavitas Lapidi impressa à Mandibulâ inferioris ossis sinistro.
D. Labii inferioris petrefactæ reliquiæ.
E. Pinna anterior sinistra. F. dextra.
G. Pinna ventralis sinistra. H. dextra.
I. Pinna caudæ proxima inferior. K. superior.
L. L. tota spina Dorsi, et costæ spinosæ é vertebrarum sinubus prodeuntes.
M. M. Caro ipsa adhuc residua petrefactionis quendâ gradu adepta.

Musæo Scheuchzeriano hunc piscem donavit Rev. D. Joh. Huldricus Hölzhalbius V. D. M. Capituli Lithopolitani Decanus.

Joh. Hen. Huber. delineavit et fecit.

Tab. II.

Ichtyites Eystetiensis ex Comitatu Mansfeldico.

Pisces Diluviani Sceleton fissili in Lapide Glaronensi.

Scarabeus in Lapide fissili Oningensi.

Pisciculus in Lapide Oningensi.

Pisces Diluviani Sceleton aliud in Ardesia nigra Glaronensi.

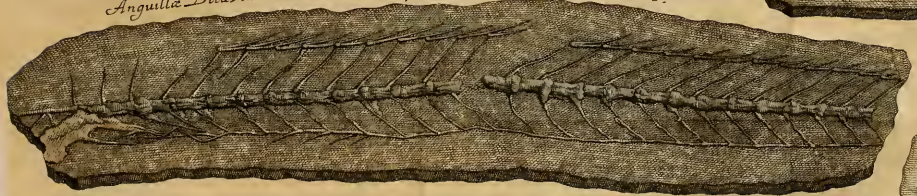

Anguillæ Diluvianæ Sceleton in Lapide fissili nigro Glaronensi.

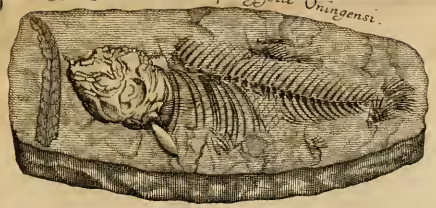

Perca Diluviana in Lapide fissili Oningensi.

Sceleton Pisces Diluviani in Ardesia Glaronensi.

Pisciculi Diluviani figura in fissili Lapide candido ex Musco Vallisneriano.

Aris Penna in Lapide fissili Oningensi.

Omnes ex Museo Scheuchzeriano.

Joh. Hen. Huber del. et fecit

Tab. III.

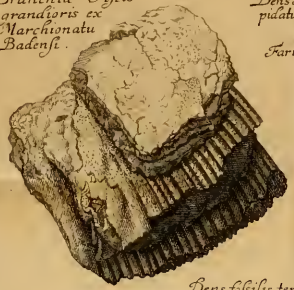

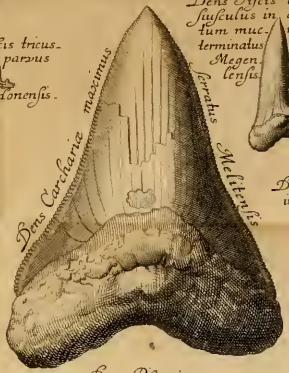

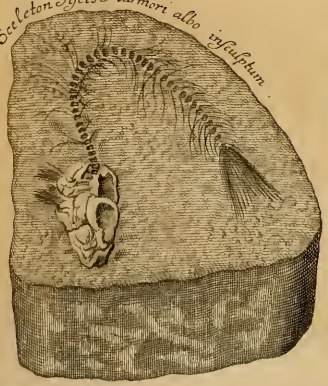

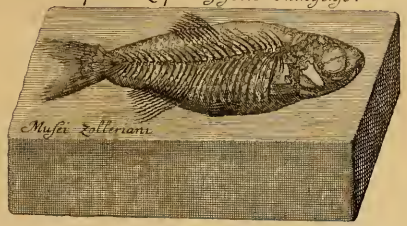

Joh. Hen. Huber del. et fecit

Tab. IV.

Rhombus Bilsrianus major ex Landgrasiatu Hassiae in Capite fossili Metallico.

Albula Bilsriana ex Landgrasiatu Hassiae in Lapide fossili nigro.

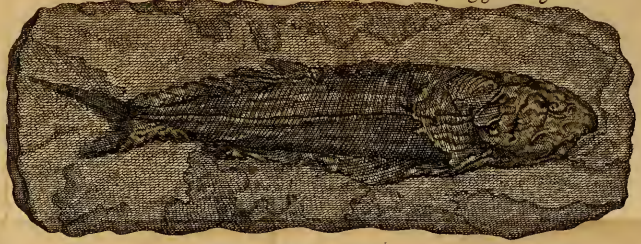

Lucius fossilis ex montibus Tripoli Syriae vicinis.

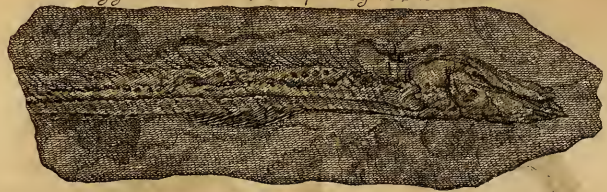

Rhombus minor Bilsrianus in Lapide fossili Landgrasiatus Hassiae.

Lacerta Bilsriana in fossili Lapide ex Sylva Hercynia.

Pagurus lapidens.

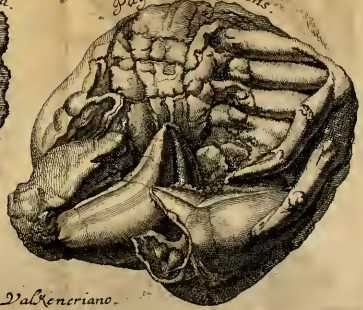

Omnes ex Musco Valkeneriano.

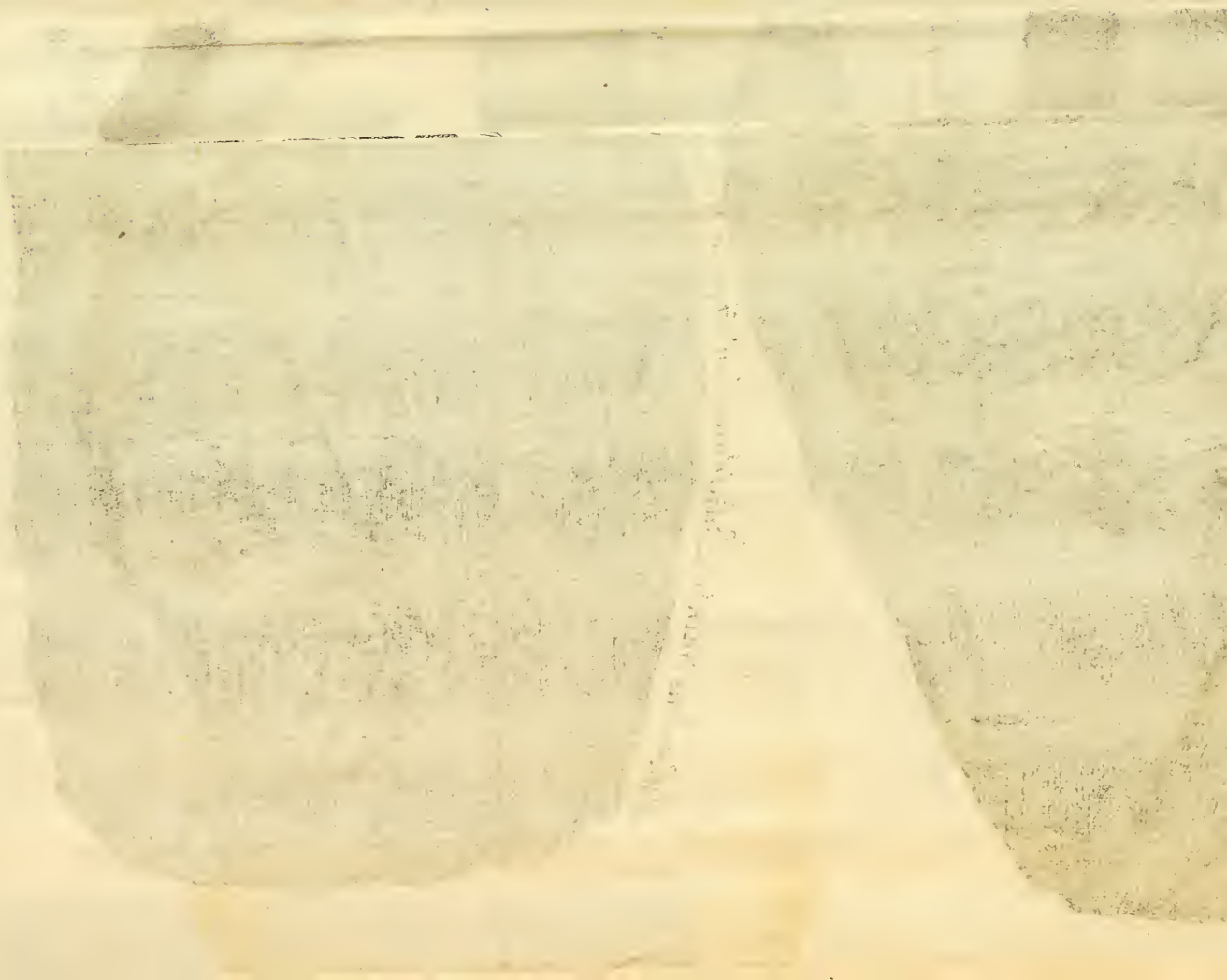

Tab. V. Trutta Diluviana in Marmore subflavo.

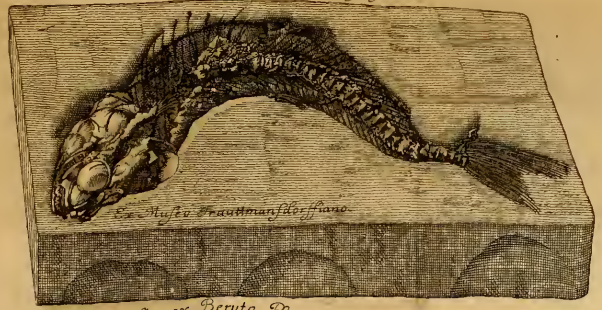

Ex Musæo Trautmannsdorffiano

Lacerta Crocodilus dicta fossili lapidi impressa.

Ex Musæo Spenceriano

5 pedes Rhem.

Piscis parvus Diluvianus ex Agro Veronensi.

Piscis fossilis ex Berytho Phœniciæ.

Ex Musæo Woodwardiano

Caryophyllus maximus fossilis ex Agro Bononiensi.

Venetis Cocha lapidea.

Tubulus fossilis marinus crassior et productior, ex Agro Aoren[illegible]tino.

Testa Diluviana Pectinis Tubulisve majoribus ex Agro Patavino Bonum Cl. D. Stefanini.
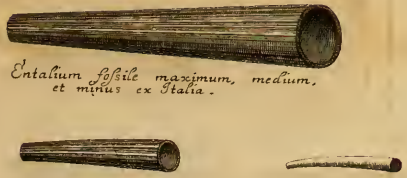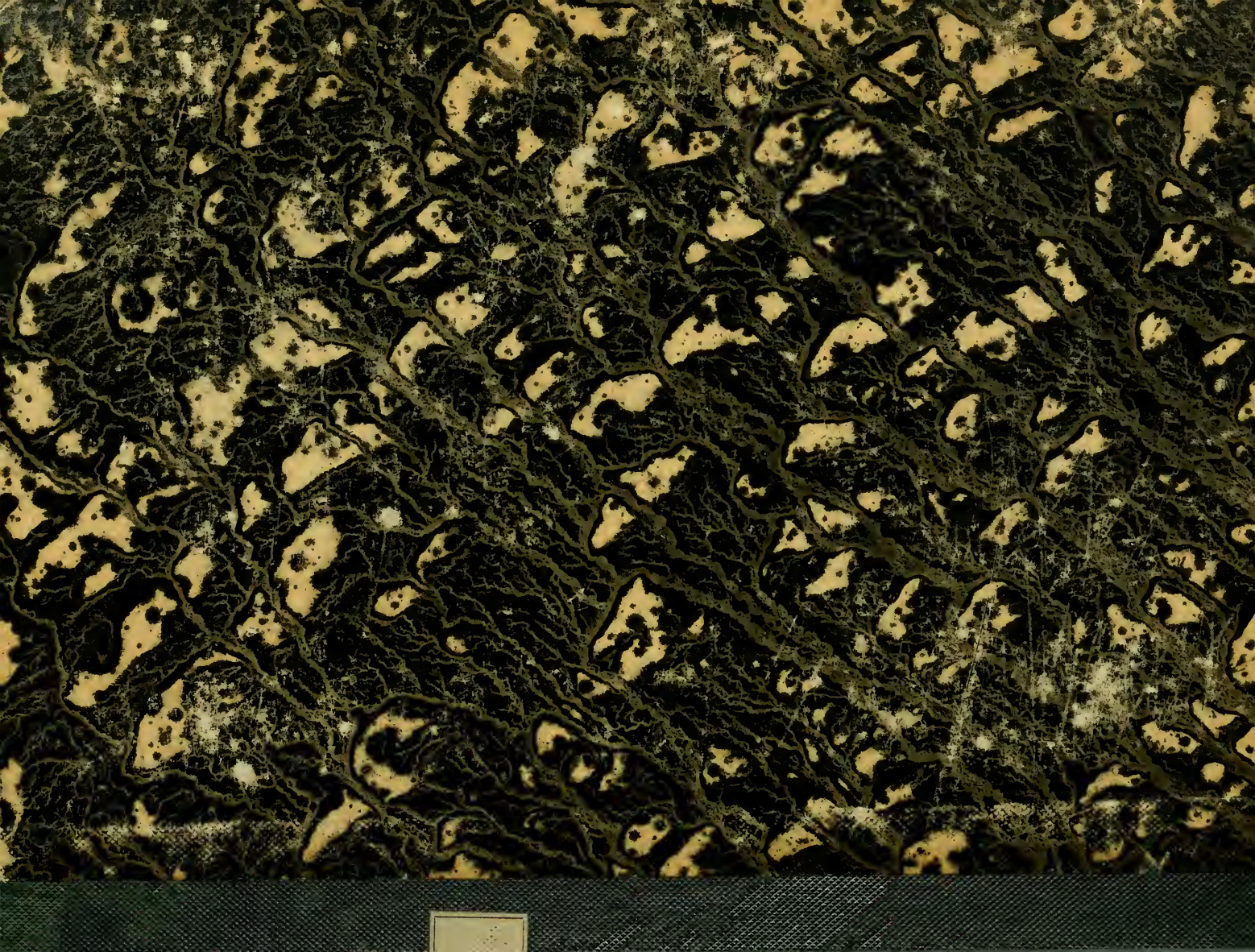
Entalium fossile maximum, medium, et minus ex Italia.